

archæologiske og historiske Samvittighed. Naar vi altsaa see Sagen rigtigere oplyst, kunne vi tale nærmere derom; jeg raader endnu bestaa- dig til at stemme imod Forslaget.

Finantsministeren: Der er ogsaa af Finantsministeren til dette Ufsnit stillet et Par Ændringsforslag, som jeg kun et Dieblit skal opholde mig ved. Det under Nr. 19 opførte Ændringsforslag har jeg intet Videre at sige til, end hvad den ærede Ordfører allerede har anført. Med Hensyn til det under Nr. 27 stillede Forslag, har jeg kun at fremføre en Undskyldning for, at det fra Finantsministeriets Side er glemt at medoptage Loven om Stamstutteriets Ophævelse, og dertil skal jeg kun sige, at der fra min Side ikke er Noget at erindre imod, at det af Udvalget stillede Underændringsforslag vedtages.

Det ærede Thing vil formodentlig tilgive, at jeg ikke forsøger at udfylde det Svælg, som der er imellem det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Regjeringen, og jeg kan tilføje, mellem ham og Repræsentationens Fleertal. Det er en Bestræbelse, jeg forlængst har maattet opgive, at komme til en Overenskomst med ham i denne Henseende. Jeg maa derfor nøjes med ligeoverfor hans ildevarslende Tro at sige, at det naturligvis er Regjeringens Haab, at det maa lykkes den ved Repræsentationens Hjælp at komme ud af den Stilling, hvori vi ere, og som jeg erkjender ligesaa godt som han, ikke fører til det Gode.

Ordføreren: Efter de Udtalelser, som ere komne fra forskjellige Sider om flere af de foreliggende Forslag, finder jeg ikke Anledning til at udtale mig videre om noget af dem, med Undtagelse af det, som er stillet under Nr. 13 af Udvalget, og som gaaer ud paa, at der efter 1,900 Ud. til Lønning til den nye Professor i Mineralogi sættes: „efter afholdt Concurrance“. Jeg maa foreløbig bemærke, at jeg fuldstændig erkjender, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) i Udvalget har forbeholdt sig sin Stemme i denne Sag; men med Hensyn til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wiinther),

er Forholdet et andet. Jeg maa ligeledes tiltræde den Erklæring, han har afgivet, at han ikke har gjort det; men han har forandret sin Overbeviisning, og jeg maa tilstaae, at det har været mig meget overraskende at høre det ærede Medlems Udtalelse idag. Han har nu selv givet en Forklaring deraf, som jeg ganske skal henstille til det ærede Things Bedømmelse. Jeg skal kun tillade mig at tilføje den Bemærkning, at Ordføreren i en saadan Sag staaer som Ordfører, ikke alene for sin egen, men tillige for Udvalgets fælles Anskuelse, og at det selvfølgelig ikke kan baade Sagen, at enkelte Medlemmer, uden at give Ordføreren behørig Underretning, træde saaledes op imod Indstillingerne. Jeg maa erklære, at, dersom Saadant vedvarende skulde skee, vilde jeg ikke see mig istand til at være Ordfører for et Udvalg, hvori saadanne Grundsætninger gjorde sig gjældende. Men for at komme bort fra dette mindre Behagelige og til Sagen selv, som her foreligger, maa jeg fuldstændig anerkjende den ærede Ministers Foraar for sin Stilling til denne Sag. Den fatter jeg meget godt, og det maa erindres, at den ærede Minister i den Slags Sager, som jo egentlig ligge udenfor de Forretninger, som høre til det Gebet, hvortil han kan have specielt Kjendskab, i alt Væsentligt maa henholde sig til Erklæringer fra de Mænd, der maae anses for at have speciel Indsigt i Sagen, og at den ærede Minister ikke kan optræde paa anden Maade, end han har gjort. Jeg maa dertil føje, at det har glædet mig meget at høre en Udtalelse af den ærede Minister, som er af saa stor Bigtighed, at jeg maa sige, at den for mig er aldeles bestemmende. Det er den Udtalelse, at han selv er en afgjort Ven af Concurrence. Dette er netop en Sætning, som har rodfæstet sig hos mig efter en meget lang Erfaring, og paa Grund af den overordentlige Interesse, som jeg altid har været for Universitetet, og endnu i dette Dieblit nærer, er det min fulde Overbeviisning, at den Tænkemaade, som den ærede Minister har vedkjendt sig, er af Livsvigtighed for vort Fædreland. Men det vil jo erkjendes, at, saaledes som Forholdene ere nu for Tiden, kan man i Reglen ikke vente, at der, naar en Lærersplads bliver ledig, skal